

BULETIN INFORMATIV

Nr. 12

03 Iulie 2020

EDITORIAL

Vectori de imagine

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Se spune că nu suntem ceea ce suntem cu adevărat, ci ceea ce cred alții despre noi că suntem. Evident nedreaptă, mai mult ca sigur neadevărată, aserțiunea e, de cele mai multe ori adoptată, împărtășită și, dintr-o anumită perspectivă, imposibil de combătut.

Suntem, așadar, o proiecție, o imagine a cuiva asupra propriilor noastre date?

Iată o întrebare care se poate pune, care iată că s-a pus. Care este, însă, răspunsul?

În fotbal, pare a fi unul ușor de găsit, nu-i așa?

Messi e ceea ce vedem noi că e, ce știe și ce poate. Cristiano Ronaldo este o aceeași fotografie mișcată. În general marile nume sunt ale noastre, ale celor care îi iubim, vedetele își aparțin tot mai puțin, oamenii își fac repede o

image care suportă reglaje, desigur, dar care e mai degrabă în sprijinul adevărului frazei cu care am început acest text.

Ce e atunci o echipă? Ce e un club? Am văzut ce se întâmplă pe Anfield, pe Stamford Bridge ori pe Old Trafford (recunosc, îmi place mult fotbalul din Anglia!), pe Santiago Bernabeu sau pe Olimpico din Roma. Revenind la noi, ce e la Craiova, la Cluj, ce se întâmplă când suntem toți, dar absolut toți pe stadion, în peluzele din Ștefan cel Mare, din Giulești ori în cele ale Arenei Naționale.

Emoția, povestea, reacția, cântecul din The Kop, toate acestea schimbă sau nu realitatea, adevărul? Sunt acele meciuri, acele stadioane, acele competiții și acele mari vedete ceea ce credem noi că sunt? Mai mult ca sigur, da. Și asta dintr-un motiv foarte simplu: nimic nu se poate fără fani, iar fanii sunt îngrozitor de subiectivi, de partizani, de pătimași, de nedrepti, dar atât de minunați! Ei sunt adevărații vectori de imagine, ei traduc realitatea, prin suferința lor, prin suportarea de către ei a tot și a toate, ei NU văd fotbalul, ei SIMT fotbalul și atunci adevărul e ceea ce cred ei că e, nu neapărat ce e în realitatea absolută, adică fonduri, bani, marketing, ticketing, media, drepturi etc.

Deci, care e realitatea, oameni buni?

Ce suntem?

Sau ceea ce cred alții despre noi că suntem?

INTERVIU

Interviu cu dl Florin Ștefan,
fundaș stânga la SEPSI Sfântu Gheorghe

realizat de Marius Mitran

1 Cum apreciați jocul echipei dvs în actualul sezon? Se putea mai mult?

Florin Ștefan: După părerea mea, am arătat mult mai bine după venirea domnului antrenor (Leo Grozavu –n.r.). Se vede în joc faptul că suntem mai uniți, mai pregătiți fizic, ne păstrăm concentrarea și reușim să nu ne descurajăm indiferent de scor.

2 Dar jocul dumneavoastră? Ar fi lucruri pe care vi le reproșați?

F. Ș.: Bineînțeles că sunt lucruri pe care mi le reproșez, dar nu mă descurajez, sunt conștient că trebuie să evoluez, iar cu fiecare greșeală pe care o fac reușesc să-mi dau seama unde mai am de lucrat și încerc să fiu de la meci la meci mai bun.

3 Ce ar însemna pentru dumneavoastră câștigarea Cupei României cu SEPSI?

F. Ș.: Ar fi o bucurie imensă, o realizare istorică pot spune, însă mai avem un meci de jucat pentru a ajunge în finală, ne concentrăm pe el și apoi putem să visăm.

4 Anul trecut, ați fost titular în echipa națională a României U 21, semifinalistă în Italia la Euro. Vă vedeți și la Euro 2021, în echipa națională mare? E un obiectiv pentru dvs?

F. Ș.: Visez să joc la naționala României de când m-am apucat de fotbal, deci este obiectivul meu. Eu fac tot ce ține de mine, iar dacă o să am șansa asta, îmi doresc să demonstrez că sunt o alegere potrivită și să îmi câștig cu timpul locul acolo.

5 Ce coechipieri v-au impresionat în sezonul actual din Liga 1? Dar de la alte echipe, ce fotbaliști vi se pare că au jucat foarte bine?

F.Ș.: Din echipa mea,

Pavol Šafranko, Marius Ștefănescu, Rachid Bouhenna. De la celelalte echipe, am remarcat câțiva jucători, în primul rând pe Alexandru Cicâldău, dar și pe Ciprian Deac.

6 Ce model de jucător aveți din România? Dar din străinătate, ce fotbalist vă place pe postul dvs?

F. Ș.: În România nu am un model, însă din străinătate, Marcelo Vieira.

7 Cum vi se pare sistemul cu play-off și play-out?

F. Ș.: Sistemul play-off / play-out este ok, depinde de situație, pentru că în anumite situații te poate ajuta, iar în altele te poate dezavantaja. După părerea mea, este mult mai bun sistemul clasic cu un campionat cu 16/18 echipe.

8 Dar regula cu doi jucători U 21 în formula de start?

F. Ș.: Este o regulă care ajută foarte mult tinerii, m-a ajutat și pe mine să prind loc în echipă. E o schimbare în bine, spun eu, pentru că sunt

cu siguranță mulți tineri talentați care așteaptă să-și arate calitățile și acum au ocazia.

9 Unde vă vedeți jucând peste 5 ani?

F. Ș.: Încerc să-mi fac treaba cât mai bine la clubul la care sunt acum, nu obișnuiesc să mă

gândesc atât de departe, însă cu siguranță că îmi doresc să joc la un club mare din Europa.

10 Care sunt calitățile dvs principale ca fotbalist?

F. Ș. : Seriozitatea, perseverența și faptul că muncesc pentru a-mi

îndeplini obiectivele.

11 Unde vă doriți să ajungeți cu SEPSI?

F. Ș.: Îmi doresc să terminăm pe un loc cât mai sus în play-out și să câștigăm Cupa României.

SPONSOR

CRONICĂ

5 iulie 1982

realizat de **Marius Mitran**

Dacă aş putea vreodată, dincolo de gând, să mă întorc în timp, în această lume a fotbalului sentimental, pe care încă o resimt în toate amintirile şi disperările mele, aş alege ziua în care am împlinit 15 ani. M-am gândit şi sunt sigur de-acum. Everestul Craiovei, acel 6 aprilie 1983, 0-0 la Lisabona, cu Benfica, a fost de fapt preludiul unei dureri pe care n-o mai vreau: returul care ne-a scos din finală, cu golul lui Balaci şi bara lui Crişan, clipa în care taică-meu s-a prăbuşit, alb, în casă: infarct.

Sigur, în vara lui '82. Atunci am văzut cea mai frumoasă echipă de fotbal a tuturor timpurilor şi a tuturor amintirilor. E o echipă care n-a câştigat nimic niciodată. E Brazilia lui Telê Santana, cea de la Cupa Mondială din Spania. În epoca internetului, azi, nu trebuie decât să scrii „Brasil 1982” pe Google şi vei găsi acolo un film despre minunea de joc a acelor băieţi, inventaţi, strânşi împreună şi învăţaţi de un colosal antrenor, Santana. Nu o să insist asupra acelor jocuri, iar 11 dintre cele 15 goluri reuşite de acei băieţi acolo sunt prinse în acel filmuleţ de 5 minute dedicat celui care a fost Telê Santana.

„Undeva, cândva...”, mai ţineţi minte pelicula? „Somewhere in time”, când Christopher Reeve se întorcea în timp la iubita lui din alt secol, Jane Seymour şi oamenii aplaudau în sală, la Scala... Aşadar, e 5 iulie 1982. Împlinesc 15 ani şi îl aştept pe tata să vină acasă, ca să încercăm împreună să găsim o poziţie cât mai bună antenei de bulgari. Începe în câteva minute Italia, simpatia mamei, cu Brazilia, a mea şi a tatălui. Antena ruginită, grea, masivă, se mişcă totuşi uşor. Păcat că nu plouă la Otopeni şi mai e şi zi, e soare. Noaptea, bulgarii se prind mai bine, ai noştri, neavând program, nu mai bruiază. Dacă mai şi plouă, se văd

„sticlă”. Acum nu e cazul. Se prind însă. Crainica, frumoasă rău, dă legătura la Barcelona, pe „Sarria”. Asta înţelegem, bulgăroaica zâmbeşte larg.

Sunt în fotoliu, singurul pe care-l avem. E unul „pat”, se poate întinde şi uneori eu dorm în el. Acum sunt cu genunchii strânşi la gură, mama îmi dă tort, e totuşi ziua mea, vorbim despre treaptă, abia am dat-o, la Liceul Lazăr, nu avem încă rezultatele, la română am făcut bine, mi-a căzut „Dobrogea! Dobrogea!” de Geo Bogza. Sau „Mări sub pustiuri” de D.R. Popescu? (Nu mai ţin minte.) Tata e şi el îngrijorat pentru întârzierea afişării rezultatelor. Oare am luat?

În fine, începe. E faza a doua a grupelor, după cele de 4 s-a trecut la grupele semifinale, de câte 3. Câştigătoarele celor patru grupe merg în semifinale. Grupa de foc e Italia, Brazilia şi deţinătoarea titlului, Argentina lui Maradona. Campioana însă e ieşită deja din joc, a pierdut cu Italia, 1-2, dar şi cu Brazilia, 1-3. Deci Brazilia are nevoie doar de un egal ca să câştige grupa, Italia – de victorie. Şi începe. După 5 minute, Italia e în delir: Conti ţine mingea şi slalomează, lung, printre adversari, îl vede liber pe stânga pe Cabrini şi centrarea acestuia, o parabolă, e reluată fulgerător de Paolo Rossi în gol. Şoc! Tata e însă, contrar obiceiului, optimist. De ce n-ar fi? Brazilia dansează pe teren, nu joacă. În grupe o conduseseră şi URSS-ul, până în minutul 75, când Socrates şi apoi Eder, în 88, au întors. Apoi şi Scoţia, dar care a „luat” apoi 4: Zico, Oscar, Eder şi Falcao. Apoi alte 4 Noii Zeelande: Zico, două, Falcao şi Serginho. A venit la rând, cum ziceam, Argentina, Serginho, Zico, Junior.

Aşa că Brazilia lui Santana dansează. În şapte minute egalează, combinaţie neverosimilă Zico – Socrates şi „doctorul”

îl execută pe Zoff. Și Brazilia atacă, atacă, atacă. Cerezo însă scoate în centru, cum nu se face, o pasă din lateral. Oscar nu e atent și Rossi, ținut în teren inexplicabil până la acest meci, își revine: 2-1!

Și Brazilia atacă. Grandios, învăluitor, superb. Junior, Falcao, dr. Socrates, Zico, zis și „Pelé alb”, Eder aruncă tribunele în aer. Dar ratează și minutele trec. Italia lui Bearzot rezistă tot mai greu, Bergomi, Scirea, Cabrini, Tardelli se strâng în jurul lui Zoff. La 40 de ani, „il capitano” e năuc între buturi.

...Tata expiră greu. Cât vor rezista? E aproape minutul 70 când Falcao egalează 2-2. Nu cred până nu văd. Și ce văd? Că Telê Santana, disperat, nu-și poate opri băieții să atace. De ce? De ceee? Corner și același Rossi deviază șutul lui Tardelli: e 3-2 și mai e un sfert de oră. Telê Santana, creatorul celei mai bune și frumoase echipe din istorie, se ridică de pe bancă. Și Zico atacă, doctorul Socrates atacă, Eder trăznește, dar totul e pierdut... Gata. Plâng și fug în bucătărie. Mama nu înțelege. Nu eram și eu cu Italia? Cine a bătut?!

...Au trecut aproape 30 de ani. Ai mei nu mai sunt. Am văzut turnee finale de

la fața locului, am citit ancheta revistei World Soccer din 2010 și am văzut că echipa tuturor timpurilor e Milan-ul lui Sacchi. Pentru mine însă nici Barcelona de azi, poate cea de mâine, nu e ca Brazilia celor 15 ani ai mei, de atunci. Nici Santana nu mai e. A murit în 2006, la 75 de ani, cu un picior, stângul, amputat.

Tot pe Google scrie, dacă-l cauți, că a inventat „jogo bonito”, „the wonderful game” și că iubea Olanda și pe Neeskens. Fusesse atacant la Fluminense, unde în 9 ani marcase 162 de goluri. 557 de jocuri. În 1986 a încercat iar la Mondialul din Mexic. Tot cu Socrates, tot cu Zico, tot cu Junior... A pierdut la penalty-uri, în sferturi, cu Franța, dominând tot meciul. Apoi a luat titlul cu Sao Paulo și două Cupe Intercontinentale, măturând Barcelona lui Cruiff și Milan-ul lui Capello. Ceea ce era de demonstrat. Atunci însă, în vara aceea...

...Dați „Brasil 1982” pe Google. Veți vedea, în doar 5 minute, „one of the all time great games of World Cup history”. Era ziua mea, 5 iulie 1982 și așteptam rezultatele la treaptă.

INTERVIU

Interviu cu dl Leo Grozavu,
antrenor principal Sepsi OSK

realizat de Marius Mitran

1 Domnule Leo Grozavu, cum apreciați jocul echipei pe care o antrenați, acum, la jumătatea play-out-ului?

Leo Grozavu: Sunt două perioade distincte. Primele două jocuri au fost înainte de pandemie, iar acum e devreme să mă pronunț. Mai avem un joc, abia apoi pot să fac o evaluare corectă, dar de joc nu pot să spun că sunt nemulțumit. Desigur, rezultatele clar că m-au nemulțumit. Nu am obținut decât o singură victorie în prima parte. În rest jocurile nu au fost nereușite, dar nici nu pot să mă declar sută la sută mulțumit.

2 Este SEPSI o echipă capabilă să câștige play-out-ul în acest sezon? Dacă da, cu ce argumente veniți? Dacă nu, ce mai lipsește echipei dvs pentru a reuși?

L.G.: Capabilă ar fi, dar este destul de dificil. Am intrat cu o diferență de puncte față de Viitorul și e clar că după partidele disputate până acum nu am reușit să ne apropiem. Am pierdut foarte multe puncte, e adevărat, și

din pricina noastră, dar și din alte motive, și mă refer aici la foarte multe greșeli de arbitraj care s-au făcut împotriva noastră, care ne-au costat puncte. Probabil, dacă acele greșeli nu ar fi avut loc și punctele ne-ar fi revenit, eram, cred, mai aproape de a câștiga. Așa, este destul de dificil, e o diferență apreciabilă și nu mai sunt atât de multe jocuri încât să putem s-o refacem. E dificil, dar ne vom bate până la ultima etapă.

3 De ce credeți că SEPSI a ratat calificarea în play-out, după sezonul regulat? Va fi acesta obiectivul în viitorul sezon?

L.G.: Eu pot să vă spun ceea ce îmi doresc. Îmi doresc să facem o echipă competitivă care să se bată nu doar pentru a accede în play-off, ci și pentru a accede în cupele europene. Vizavi de prima parte a întrebării, nu ar fi corect din partea mea să fac eu acum o evaluare sau o apreciere din cauza cărui motiv nu s-a reușit.

4 Cum vi se pare sistemul cu play-off și play-out?

L.G.: Este un sistem interesant și singurul lucru care mă nemulțumește, și nu cred că doar pe mine, este înjumătățirea punctelor, pentru că, vedeți dumneavoastră, sunt foarte multe echipe care în prima parte a sezonului nu acumulează puncte, iar apoi din iarnă se întăresc și dintr-o dată devin zmei. Avem și anul acesta asemenea exemple, n-aș vrea să fiu concret. În orice caz, este supărător pentru că toate aceste puncte care au fost câștigate pe teren sunt anulate pentru o decizie care, din punctul meu de vedere, nu este fair-play.

5 Ce ați găsit diferit la Sfântu Gheorghe față de alte cluburi unde ați activat? Ce vă place în mod deosebit aici?

L.G.: Ce am găsit diferit și îmi și place în mod deosebit este liniștea pe care o ai ca să-ți poți conduce echipa. Trebuie să fii preocupat doar de a pregăti echipa, alte griji sau alte lucruri care ar putea împiedica activitatea nu există și asta mă bucură foarte mult. Conducerea clubului este aproape de echipă, nu creează o

presiune suplimentară, sunt aproape de fiecare dată în ceea ce privește doleanțele noastre. Până în momentul de față, astea sunt lucrurile care cred eu că dau stabilitate și liniștea de a pregăti echipa oricărui antrenor.

6 **Ce îi mai trebuie antrenorului Leo Grozavu pentru a duce pe Sepsi într-o cupă europeană? Dar echipei?**

L.G.: Și mie, personal, îmi trebuie foarte multe, și nu mă refer la partea materială. Desigur, ca să te poți bate cu celelalte competitive din prima ligă, și mă refer la echipele de tradiție din fotbalul nostru, ne lipsește experiența. Experiența pe care n-o poți acumula decât în timp și la nivel de lot de jucători, și la nivel de club, și, de ce nu, chiar și la nivel de bancă tehnică. În momentul în care mulți ani la rând te bați la play-off, la cupele europene, atunci știi cum să te porți în anii care vin. Altfel, este destul de dificil. Adevărat, noi dorim în acest an să creăm un lot competitiv pentru ca la anul să nu mai fim în postura pe care o avem în momentul de față. Și anume, să mergem pe două fronturi, cupă și campionat, cu un lot subțire din punct de vedere numeric. Nu în ultimul rând, emoțiile astea ale retrogradării sunt foarte dificil de gestionat în anumite momente și trebuie să

fi foarte atent până-n ultima clipă.

7 **Ce model de antrenor român aveți, cine v-a influențat cel mai mult în carieră?**

L.G.: Un model neapărat nu pot să spun că am, pentru că încerc să fiu propriul meu model, însă fără doar și poate m-am inspirat de la foarte mulți dintre antrenorii mei, dintre cei cu care am lucrat. Chiar de la marii antrenori ai României am încercat să mă informez, să văd cam care erau atuurile lor în munca cu jucătorii, în pregătirea jocurilor, a antrenamentelor, și chiar și cu cei cu care am lucrat, dar nu din postura de antrenor neapărat. Nu aș vrea să nominalizez pe nimeni pentru a nu-l supăra pe careva sau poate dintr-un motiv pur și simplu să nu cumva să uit pe careva.

8 **Dar din străinătate ce antrenor vă place, ce sistem de joc vă atrage ?**

L.G.: Sistemul de joc, în general, îl faci în funcție de jucătorii pe care îi ai la dispoziție, dar am încercat de fiecare dată să implementez propria filosofie sau propria strategie. Din străinătate, sunt o serie de antrenori pe care i-am urmărit, îi urmăresc, mă informez ce aduc ei în prim plan

și încerc să iau din ceea ce ei reușesc să aducă în fața jucătorilor, dar, am spus, în primul rând, încerc să-mi creez propria identitate.

9 **Ce jucători de mare perspectivă propune SEPSI?**

L.G.: În momentul de față, avem o serie de jucători tineri care pot însemna ceva, dar nu aș vrea să fac nominalizări tocmai pentru faptul că lipsa lor de experiență s-ar putea, la un moment dat, să-i bulverseze. S-a dovedit, de-a lungul timpului, în România, că foarte mulți jucători care au fost lăudați la o vârstă fragedă nu au mai performat după aia sau nu au mai ajuns să arate dovada talentului lor pentru că au fost prea ușor dezechilibrați.

10 **Care ar fi principalele probleme ale fotbalului românesc?**

L.G.: Cred că avem multe probleme în România la nivel de fotbal. Unele au apărut chiar după această pandemie. Lipsa competiției cred că este una dintre ele. Pe urmă, desigur, toată lumea vorbește despre această mentalitate. Eu cred că fotbalistul român este un fotbalist talentat, cu o capacitate extraordinară de adaptare, în schimb în momentul în care ajunge la un alt nivel, lipsa mentalității îl face fie să

stagneze, fie să regreseze, fiindcă nu este educat așa cum trebuie. Este talentat, dar are nevoie și de educație pentru a ajunge la un nivel înalt, așa cum ajungeau unii din generațiile anterioare.

11 *Credeți că lupta pentru titlu în Liga 1 e*

jucată? Pe cine vedeți campioană în Liga 1 și de ce?

L.G.: Lupta în momentul de față este una foarte strânsă datorită ultimului rezultat dintre CFR și Craiova. Desigur, CFR-ul a arătat o forță în ultimii ani, iar în acest sezon se pare că după

reluarea campionatului Craiova a reușit să reducă substanțial avansul avut de CFR și datorită ultimului rezultat direct a intrat cu șanse sporite la câștigarea titlului, dar va fi, probabil, o luptă până-n spre final.

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA